

Table with multiple columns containing names and numbers, likely a directory or index.

EGYETÉRTÉS

KOSSUTH FERENCZ főmunkatárs

EÖTVÖS KÁROLY szépirodalmi főmunkatárs

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 758.

Vidékre postán v. helyben házhoz hordva. Egy évi... 40 kor. Egy negyedére 10 kor.

KIADÓHIVATAL. BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 708.

Mai számunk főbb közleményei: Vezérellek: Egy nagy mulasztás. Irta: Kossuth Ferencz.

Egy nagy mulasztás.

Most, midőn a költségvetést tárgyalja a képviselőház, szükséges, hogy komoly szót emeljünk az 1867. évi XV. törvények között elvált államadósság-részesedés és az ezért fizetett évi járadék tárgyában.

Az ország az idézett törvény szavai szerint az 1868-ik évi költségvetésbe befoglalt államadósságok kamatainak fedezéséhez 29.100.000 forintnyi állandó, további változás alá nem eső évi járulékot fizet, ebből 12.000.000 forintot ércpénzben.

Ezzel szemben az országfentartó a jogot kötvénytörlesztéssel, vagy készpénzei tökélyfizetéssel csökkenteni az elvált terhet.

Ez a világosnak hitt egyezkedés, melyet az ország tulságos nagylelkűségével és jóhiszeműségével kötött meg Ausztriával, közvetlenül a megállapodás után, odavezetett, hogy Ausztria azonnal becsapta Magyarországot, mint a hogy ez már szokása volt.

Láttuk, hogy a magyar kamatleher az említett összegben állandósított; ellenben az osztrákok szabad keznyertek az ő kamatterhük megváltoztatására; ők az egész adósság-állományt unifikáltak; a szelvény és a nyereségadóit kizárólag megváltoztathatták és a törlesztési adósságokat kiűzetendők, a szükséglet arányában évenként új kötvényeket bocsáthattak ki... és hogy alaposan port hantsenek a mi járulandó alkudozóink szemébe, figyeltatva elismerték, hogy

Az után néhány hétre orosz pánzélosok elfoglalt egy eszapszálhó japán hajót. Az oroszok felszólították a hajón levő csapatot, hogy adja meg magát. Mert lehetetlen minden ellenállás. Ha megadják magukat, hadifogságra jutnak, s a háború után haza mehetnek övéikhez. Ha ellenállnak, kárt úgy se tehetnek az ellenségben s a bizonyos halálnak mennek neki. És nem adta meg magát senki. A katonák a tengerbe ugáltak, inkább annak a hullámaiban keresve a halált, semhogy fogságra jussanak. A tisztek résztint kardjukba dőltek, résztint revolverrel oltották ki az életüket.

az ezen beszerzésekből keletkező esetleges teherbőrléteket ők tartoznának elvállalni; de az esetleges teherbőrléteket kiegyenlítésére egy millió forintnyi évi általánnyal emelte a jóbolond magyar az elvállalt járulékot.

És mi történt? Az, hogy 1868-ik év június havában Ausztria az összes államadósságokat 5 százalékos papír és ezüst kötvényekben állapította meg, a szelvény-adót pedig az összes kamatokra 16 százalékra emelte az előbbi 7 százalék helyett. Ezen intézkedés által az összes konszolidált államadósság 4-2 százalékos adóssággá; a 4 százalékos államsorsjegyekölcsön 3-2 százalékosá, az 5 százalékos pedig 4 százalékosá fokoztatott le; a sorsjegynyeresemények pedig 15 százalékos csökkentésnek lettek álvatve.

Ebből az következtelt, hogy Ausztria a szelvényadót 9 százalékkal felemelve a maga javára, a mi állandó járulékból körülbelül 9 százalék az ő zsebébe folyik be, vagis 1868 óta évenként tényleg több mint 2.700.000 forint szelvényadót fizetünk állandóan Ausztriának.

De van egy felháborítóbb képe is a mi becsapásunknak, amelyért a mai kormány felelős, épp úgy, mint elődje mert a mai kormány is épp úgy fizet, mint elődje fizetett oly összeget, amlyent már nem lenne köteles fizetni az ország. Ez a dolog így áll:

Ausztria 1866 áprilisban az osztrák általános földhitelintézkézt 60 millió forintnyi kölcsönt vett fel azal a feltétellel, hogy évi 5 és fél százalékos kamatot és fél százalék törlesztést fizet ezüstben.

A megállapított kulcs szerint a 60 millió forintból 14,320,122 forint terhelte volna Magyarországot; de mert e tőke egy kis része az adósságmegosztás idején már vissza volt fizetve, tényleg 14,246,436 forint tőke esett Magyarországra.

Ennek a törlesztésre számta az 1867. XV. törvények 2-ik szakasza azt a bizonyos rejtélyes évi 150.000 forintot, a melynek fizetése megszűnik, midőn az említett tőke letörleszteltett.

Az osztrák törlesztési terv szerint erre évi 3,300,000 forint volt szükség, amiben Magyarország kerek számban 783 ezer forinttal vett részt. E részvételről, csakhogy másoknak enyhítse meg a nyomorát. De az ő érénye és a harczi érénye egy ugyanabból a forrásból fakad. Mind a kettő magát áldozza fel másokért; magától von el valamit, hogy azt másnak juttassa. Az adakozói az anyagi javakat osztja el felebarátai között, a harcros az életét adja oda másokért, az összeségért, a hazáért.

Erénye nélkül egy nemzet se lehet nagygyá. A legkisebb nemzet is megnövekedhetik idők folyamán, hatalomban, dicsőségben, sőt számban is, de ennek az érénye képezi egyik feltételét. Harci és polgári érénye egyaránt. A kicsi nemzetek csak úgy emelkedhetnek, ha megvan fiaikban az a tulajdonság, hogy feltudják magukat áldozni másokért, eszmékért, nagy ezélokért, mindenk fölött pedig a hazáért. Ott, ahol a jól felfogott önzés a nemzet javára is szolgál, szepten haladhat a vagyonosodás, de pusztán önzés által egy nemzet se lett még nagygyá.

sedés 5-5 százalékos kamattal számlálva, tényleg az említett 14 millió tőkének felel meg. Ugy, hogy az említett 150.000 forint kissé több, mint 1 százalékos törlesztési összeget képez. Miután pedig 5-5 százalékos kamattal és 1 százalékos törlesztéssel 34 év alatt 15 millió tőkét lehet kiűzetni, ennek folytán már 1902-ben vissza volt fizetve az egész 14,246,436 forint. Azért mégis elváltuk a törvényadót; s a most előterjesztett budgetben is ott szerepel az illető összeg, mintha semmi sem történt volna s az adósság még nem lenne teljesen törlesztve!

Szó sem lehet arról, mintha ez a magyar pénzügyminiszter szórakozottságából eredne. A szórakozottságot senki nem vetheti Lukács László szeméire; hanem onnan ered a megdöbbenő tény, a honnan minden más bajunk ered: az osztrák tulkapásból, az osztrák prepotenciából!

Jó lesz, ha a pénzügyminiszter figyelmét e pontra erőlyesen ráirányítjuk, mert nagyon is sok fizetni való van a nélkül, hogy azt fizetők, a mivel nem tartozunk.

Az elvált adósság főösszegére vonatkozólag ismeretes az az osztrák becsapási kísérlet, hogy az évenként fizetett járulékat csakis tökélyítés által — (illetve a tőke visszafizetése árán) — váltható meg; még pedig oly kamatlábnak megfelelő tökélyítéssel, a a milyen nem az adósság elvállalása idején volt átlagos, hanem a megváltás időpontján jár.

E szerint azt állítják az osztrákok, hogy tőlük függ az, hogy mennyi tőkével tartozunk nekik; mert a szerint, a mint leszállítanak a netto kamatot, e szerint száz millió száma növekednek a mi adósságunk velük szemben.

Hihetetlen, hogy miképpen merészkednek a mi szomszédaink minket oly butasággal megajándékozni, hogy feltehető legyen az, hogy ilyen kötelezettséget vállaltunk volna el. Éppeszü emberek ilyesmire kaphatnak nem lettek volna. Nem is így van. Az ország nem egy járadék, hanem egy járuléktól fizetést vállalta el, mint ahogy helyesen jegyzi ezt meg Kvassey István egy kiváló érdeklődő dolgozatában. A tőke nem lévén akkor megosztható, az ország az effektív kamattörlesztésnek egy részét váll

nyelmeről, csakhogy másoknak enyhítse meg a nyomorát. De az ő érénye és a harczi érénye egy ugyanabból a forrásból fakad. Mind a kettő magát áldozza fel másokért; magától von el valamit, hogy azt másnak juttassa. Az adakozói az anyagi javakat osztja el felebarátai között, a harcros az életét adja oda másokért, az összeségért, a hazáért.

De a római érénye egészen más korszakokban tűndökölt. Akkor, midőn még kicsi és jelentéktelen volt a nemzet, s fiait fel tudták magukat áldozni a hazáért. A Mucius Scaevola és Curtiusok idejében. Az ő érényök nélkül soha se lett volna Róma nagygyá. Mikor már nagy volt, eligazították azok is, akik között kiválóságok számba ment Cato, mert egyszerűen ékeztet, s parasztságot voltak a szokásai, daczára annak, hogy az arisztokraták pártjához tartozott.

A mi nemzetünk történetében is volt olyan korszak, a midőn dúsán virult az érénye s nem mentek kivétel számba a nagy jellemek. E faj könnyen hevül, könnyen lelkesedik s szent tüzeben égve hamar képes elfelejtetni az önzés mindenk idején.

Az ilyen korszakok nem szoktak soká tartani, se máshol, se nálunk. Az egyik nemzedék egészen a vagyoniakra veti magát, a másik az élet gyönyörűreinek élvezetébe merül, a harmadik a vallásosságra adja magát. Van olyan is, a melyk teljes apáthiával éli le az életet, bodor füsttelhőket eregetve a

lalta el és az adósság típusa unifikációjából eredő kamattörlesztésre vonatkozó rizikót évi egy millióval váltotta meg; az elvált évi járulékat egy megállapított kvóta szerint lett kiszámítva magának a tőkének megosztása is, természetesen ugyancsak a kvóta szerint kell, hogy számíttassék ki, még pedig nem egy képzelt tőke osztással meg, hanem azon adósságok tényleges összege, amelyek akkor léteztek, amikor el lett vállala az adósságháni részesedés és amely tényleges adósságok mibenvollára vonatkozólag pontos összeírással is bírunk.

Az osztrák kormány azonban nem enged, a mi kormányunknak pedig nincs elég ereje és bátorsága arra, hogy határozotlan lépjen fel a zsarolási kísérlet ellen, melyen a becsapás minden ismérve megvan.

Kossuth Ferencz.

A civilizistia.

Ha úgy tetszik, frülünk mi is annak, hogy a civilizista-emelés dolgában oly egyszerű viadal indult meg képviselőházunkban és már az első napon a parlamentti ékeszólás lehangzatosabb sikerei rezegnek keresztül az országban. Kivánjuk is éppen az országra való igazi és állandó hatás érdekében, hogy a vita mindvégig magas színvonalon maradjon meg. Am el vagyunk mégis telve ámulattal azoknak a bátorsága fölött, kik ennek a briliáns szónoki mérvökésnek okát és anyagát a mi alkotmányos napirendünkön mindvégig áteröltetik. Van e Európában még egy alkotmányos állam, a hol manapság a civilizista-emelés indítványával előhozakodni merének? Az utolsó három évtizeden belül nem tudunk rá esnet, hogy ilyesnek csak gondolata merült volna fel, pedig hát a gazdasági viszonyok átalakulása, az élet dráculasa elég rohamosan jelentkezett a civilizista-ézés kerületében. De igenis előfordult ez idő alatt többször — Olaszországban is, Spanyolországban is — hogy az uralkodó az állam pénzügyi szorultsága miatt, vagy egyszerűen a köznyomorúság enyhítésének céljából lemondott civilizistiaja egy részéről.

Bánulhatnak ott künn a nagy világban most rajtunk, a kik nagyszerű víviát folytatunk olyan tárgy fölött, melyet természetesen föltervés mellett nem jett volna szabad vita alá bocsátani. Egyre elesebben kondul a szociális kérdés vészhangja és a közszegénység fekete folyója

pipából. De van olyan generáció is, amely vetekeve száll sikra a közjóért, elfeledve egészen magamagát, csupán a nagy célra kora fordítva tekintet. Ilyen korszakokban szoktak kihátni az érénye legszebb virágai.

Nálunk a negyvenes években élt a nemzet ilyen korszakot. A harzi érénye esodakal mivel a függetlenségi harcok idején a magyar katona tiszteletet és dicsőséget szerzett nevünknek 1848-ban és 1849-ben. De a polgári érénye nem volt kevésbé magasos ebben a korszakban. A mai kor megérte se igen tudja már azoknak a nagy alakoknak önzetlen jellemet, akik az akkori nemzeti mozgalomnak élén állottak. Egy Bezerédi, a ki maga szabaditja fejjobbágyait, s emberekké teszi a rabszolgákat. Egy Rosty, aki maga veti ki magára adót, mert igazságosnak tartja, hogy a nemzet is fizessen, ne csak a többség. Egy Csányi, Szechenyi, Deák és Kossuth! Hol vannak ma a hozzájuk fogható karakterek? S hol van a tarsadalom, mely az akkori nemzeti osztályhoz mérhetné magát, amely osztály ellentétbe helyezi magát a kormányval és az udvarral, esztendőkönt agitál, üdözést szenved s büntetést elvisel csak a miatt, hogy kiváltságos ögairól lemondhasson a közjó érdekében.

De akármilyen kivételes és dicsőséges is az az érénye, mely politikai életünkben és a harczerlen ebben a korszakban megnyilatkozik, semmivel se fenségesebb, mint azé a japán katonáké, akik elpusztultak az elsilyesztett szalútóhajón.

Az amerikai yankee egy nemzetet se gyűlölt annyira, mint a japánt. Ma a háború kitörése óta szelidült talán ez az ézés, de még ma is elég heves. S ennek a gyűlöletnek megvan a maga

feltör a földalatti esatornákból, hogy iszappal borítsa be a nagy városok utcáit. Aggódás gondja fogja el mindazokat, akik a fényes magasságokban laknak. És ime az ősi Habsburg udvar odáll a magyar nép elé, adjon több civillistát, mert nem tudja beérni az eddigi összeggel, noha a legmagasabb volt az összes alkotmányos civillisták között. Nem látjuk már a királyokatsm romantikus fényben; ha kell, megértjük náluk is a nyárs-polgári ökonómia mértékét.

Nem nagyon hangsúlyozzuk a „noblesse oblige” elvét a modern királyok irányában sem. De a civillista-emelést kívánni, ezt alighanem a legmodernebb fajta udvarnál is igen rossz számításként tarthatjuk.

Ez az európai közgazdaság azonban mi reánk nézve jóformán mellékes dolog. Meri még sokkal költőbb számadásunk is van az udvarral, mint a mit az általános szociális ézés előir. Civillista-emelést kérnek az olyan magyar udvartartásra, mely egyáltalán nem létezik és melynek csak emlegetése is a nemzet legelembb jogának metsző gunyja. A görökis diszében ragyogó parlamenti palota visszhangzik a szonor beszédektől, miket a magyar udvartartás kérdésében elmondanak. De majdnem szemből a Duna másik partján az a nem kevésbé nagyszerűen ékes királyi várpalota esüdes, szinte kísértetiesen esüdes. Oh nem a diszkrét előkelőségű és a néma hódolatú, melyet a spanyol eltkett előir! Csendes, mert egyszerűen üres és legkülsőbb tornácán sem verődik vissza olyan hang, melyet az udvari eselődés sürgése-forgása keltené. „Ni romaine, ni sainte, ni empire,” mondhatta Voltaire a romai szent birodalomról. Még küllőb íróniával állapíthatók meg a magyar királyi udvartartásról, hogy nem is magyar, mert osztrák nem is királyi, mert eszszári, nem is udvartartás, hanem az az idegen „Hofburg”, mely sokszor a magyar nemzet hagyományos ellenségeinek elsánczolt fellegvára.

A mikor ez a m. k. udvartartás szóba kerül, akár csak rendes államköltségvetés-szerű ezimen — egyébről sem volna szabad beszélni, mint hogy haladék nélkül érvényesítsük a magyar állami szuverenitásnak a királyi méltóságban kifejezett minden történelmi jogát, melyet a 67-es egyezség is esorítás nélkül fenntartott. A helyett a mi kormányunk civilizista-emelést kíván, a melylyel a keserves szükségbe jutott osztrák udvartartás egész hagyományos berendezését továbbra is teljes épségben leheszen fenntartani. Hát ne legyünk meghatva az ilyen kívánságtól? Tiszta István nem vonakodik ugyan elismerni azt, hogy ezen a té-

oka. Az amerikai ipar minden nemzettel meg tudja állani a versenyt, de a japánival nem bírja meg. Amerika most már Európa nyakára kezdi küldeni a maga áruit. A világforgalmi piacokon pedig ki tudja szorítani nemcsak a német, de az angol gyártmányokat is. Csak a japánokkal nem bír versenyezni. Azok olcsóbban dolgoznak, amellet jobban és nagyobb csinálnak, több izléssel. Ahová a japán elviszi a maga áruit, ott ugyanabban az aruban mások nem csinálnak vásárt.

Az amerikai tereszkedési vágy pedig most a szélső Kelet felé vette szemét. Ég tégnap előtt hallhattunk egy érdekes nyilatkozatot. Az elnökválasztási hivatalomban kifejtette mindkét párt a hivatalos programját, s az uralmón levő köztársaságának vezérfelja megjelölte a végeztél, mely felé hadjárnok fog kelleni. E végeztél a Csendes Óceán. Annak a Birtoka, az a fölötti uralom, s a kereskedés annak partján.

De ezen a Csendes Óceánon szembe találja magát Amerika a japánokkal. Ezzel az ügyes, alkalmazkodó s végtelenül tanulékony emberlajjal, melynek ipara is oly kitűnő, hogy eddig se lehetett bírn vele.

Mi lesz vajjon ezután, ha ez a nemzet a háborújában győzni talál, s leveri azt a nagy hatalmasságot, melyet legerősebbnek tartottunk eddig? S mi lesz azontul, ha ez a fiatalon fellendült nemzet olyan érényekkel fog tűndökölni, a melyekben párja ez idő szerint nincsen az egész világon?

Ezek az érények bizonynyal egy erősbűdő növekvésben levő nemzeti nagyságnak a zálogai. El fog jönni az idő, ha meg nem romlanak ezek az érények, a mikor az egész Kelet fölött Japán lesz a feltétlen ur.

BÉCSI GABONATÖZSDE.

Bécs, július 9. (Az Egyetértés távirata) A mai gabonázás irányzata...

BÉCSI ÉRTEKTÖZSDE.

Bécs, július 9. (Az Egyetértés távirata) A mai előzősége irányzata...

11 órákor záródna: Osztrák hitelrészvény 640.50...

Bécs, július 9. (Magyar értékek zárlata) 4. százasági aranyárjárdék 118.50...

Bécs, július 9. (Osztrák értékek zárlata) 4.2 százasági papírjárdék 99.50...

Bécs, július 9. (Osztrák értékek zárlata) 4.2 százasági papírjárdék 99.50...

KÜLFÖLDI ÉRTEKTÖZSDEK.

Berlin, július 9. (Az Egyetértés távirata) A tőzsdék tegnap is gyengén zártak...

Zárlatok jegyzetük 4.2%-os papírjárdék 4.2...

Frankfurt, (Zárlat) július 9. 4.2% papírjárdék 100.20...

Időjárás.

A meteorológiai központi intézet távirati jelentése 1904. július 9-én reggel 7 órakor...

Államokok table with columns for country, temperature, and other weather data.

KÜLFÖLDI ÁRUTÖZSDEK.

Prága, július 9. Nyers cukor helyben és Auszsiában...

Havre, július 9. Kávé, Santos good Average...

Hamburg, július 9. Kávé Santos good Average...

Bécs, július 9. Finomított cukor Bécsben...

Hamburg, július 9. Nyerscukor július 9. 1904...

Magdeburg, július 9. Nyerscukor július 9. 1904...

Paris, július 9. Nyerscukor július 9. 1904...

Borszók, július 9. Buzza helyben...

Köln, július 9. Olaj 49.-k.

Berlin, július 9. Buzza július 9. 1904...

Paris, július 9. Buzza július 9. 1904...

Borszók, július 9. Buzza július 9. 1904...

Köln, július 9. Olaj 49.-k.

ÜZLETI TUDOSÍTÁSOK.

Sertéskereskedelmi-csarnok. Budapest-Köbányán.

Köbánya, július 9. Hízott sertésárak: I. Magyar elsőrendű...

Megjegyzés. A fent jegyzett árak súly szerint a...

Sorosteljesítés: 1904. július 7. napján volt készlet...

Fékek. Budapest, július 9. (Chaudrol Guszár és társaság...)

Felolvasó szerkesztő: Molnár Márton.

Vizállás, 1904. július 9.

Table with columns for location, wind direction, and other weather data.

SZÍNHÁZAK ÉS MULATSÁGOK.

1904. Vasárnap, július 10.

FŐ NYARI SZÍNHÁZ. San-Toly. 1/2 óra.

VÁROSLICETI SZÍNHÁZ. Egy szegény ifjú története.

A plebiszitos szakszámja. 1/2 óra.

ÖS-BUDAVARA villanyvóros. Nyitva délután 3 óráig reggeli 4 óráig.

Ma vasárnap. A Budapesti időző német hírlapok...

Nagy gyermek-ünnepély. Büvös, léghajzó, zsáknás vírszereplés...

Moulin rouge a la Paris. Nagy bal mábul.

Remek szobrászati kiállítás. Belépődíj 60 fillér.

Az arcz és kéz ápolására. Ideál-crème.

Schmidt M. szilárd, gyors és hordozható...

CIRCUS BEKETOW

Ma vasárnap nagy dísz-előadás. Mindeket előadásban ugyanazon szent. műsor.

Állatkert.

Ma és minden délután Miss Tilly Bébé a legszebb kinőtt dímitott 12 oroszleánal előadást tart.

Katonazene.

Belépti díj mint rendezés.

Színház

Hangverseny Katonazene. Csillagprímás.

ÖS-BUDAVARA villanyvóros.

Nyitva délután 3 óráig reggeli 4 óráig. Ma vasárnap.

Nagy gyermek-ünnepély.

Büvös, léghajzó, zsáknás vírszereplés. A szabad területen mindenféle szórakozás.

Moulin rouge a la Paris.

Nagy bal mábul. Remek szobrászati kiállítás.

Az arcz és kéz ápolására.

Ideál-crème. Ideál-póder. Ideál-szappan.

Schmidt M.

Szilárd, gyors és hordozható. Budapest, Kerepesi-ut 23. szám.

CIRCUS BEKETOW advertisement with details about the circus performance.

Állatkert advertisement for Miss Tilly Bébé's performance.

Katonazene advertisement for a military band performance.

Színház advertisement for a concert and orchestra performance.

ÖS-BUDAVARA advertisement for an electric fan.

Nagy gyermek-ünnepély advertisement for a children's festival.

Moulin rouge a la Paris advertisement for a dance performance.

Remek szobrászati kiállítás advertisement for a sculpture exhibition.

Az arcz és kéz ápolására advertisement for skin care products.

Schmidt M. advertisement for a portable gramophone.

ANKER advertisement for life and annuity insurance.

Olvassa el mindenki advertisement for a popular medical treatise.

STERNBERG ÁRMİN és Testv. advertisement for musical instruments.

VAS GEREKEN advertisement for a collection of Hungarian folk tales.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzései.

1904. július 9.

A) Arutőzsde.

I. Gabonaművek. — Árak készpénzben 50 kilogrammonként.

a) Készáru.

Table with columns for grain types (Tiszai, Fejérmegyei, etc.) and prices for different quantities (76, 77, 78, 79, 80, 81).

Table for 'Szarmazás, nem és minőség' (Origin, quality) with columns for 'Artyalom' and 'Hataridő'.

Table for 'II. Különféle termények (készáru)' (Various products) with columns for 'Szarmazás, nem és minőség' and 'Artyalom'.

B) Értéktőzsde.

Table for 'ERTEKPAPIROK' (Securities) with columns for 'Artyalom' and 'Hataridő'.

Table for 'ERTEKPAPIROK' (Securities) with columns for 'Artyalom' and 'Hataridő'.

Table for 'ERTEKPAPIROK' (Securities) with columns for 'Artyalom' and 'Hataridő'.

Table for 'ERTEKPAPIROK' (Securities) with columns for 'Artyalom' and 'Hataridő'.

Table for 'ERTEKPAPIROK' (Securities) with columns for 'Artyalom' and 'Hataridő'.

Table for 'ERTEKPAPIROK' (Securities) with columns for 'Artyalom' and 'Hataridő'.

Advertisement for 'KÉZIMUNKÁ' (Handmade goods) by Bérez D. Sándor.

Advertisement for 'Budapesti Kereskedelmi Akadémia' (Budapest Commercial Academy).

Advertisement for 'Kérjen' (Request) featuring 'FEDIN'.

Advertisement for 'Gasz. és kir. kiz. szabadalmazott' (Patented) by Dr. Pfeiffermann Péter-féle.

Advertisement for 'Budapesti kocsigyártók' (Budapest carriage makers) and 'szövetkezeti áruacsarnoka'.

Advertisement for 'Titkos betegségek' (Secret diseases) by Dr. Kajdacsy.

Advertisement for 'LEONARDT D. és Társa' (Leonardt D. & Co.) featuring 'AVOLA PEN'.

Advertisement for 'WALTER KAROLY' (Walter Karoly) featuring 'Börök'.

Advertisement for 'München' (Munich) featuring 'Hotel Continental'.

Advertisement for 'Kakuk István' (Kakuk István) featuring 'Kakuk'.

Advertisement for 'Gyengeségi állapotok' (Weakness conditions) by Dr. Mitzger Tivadar.

Advertisement for 'MAGYAR KÖNYVTÁR' (Hungarian Library) featuring 'LAMPEL RÓBERT'.

Advertisement for 'KWIDA FERENCZ JANOS' (Kwida Ferencz Janos) featuring 'KWIDA'.

Advertisement for 'München' (Munich) featuring 'Hotel Continental'.

Advertisement for 'Kakuk István' (Kakuk István) featuring 'Kakuk'.

Vertical text on the far right edge of the page, including 'BUDA' and other fragments.